

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא:</p>

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שלשה ימים הן ואידיהן, או דלמא הן בלא אידיהן?	איבעיא להו:										^
שלשה לפניהם ושלשה לאחריהן אסור	ת"ש, ר' ישמעאל:										◊
אי ס"ד הן ואידיהן, רבי ישמעאל יום אידיהן חשיב להו מעיקרא וחשיב להו לבסוף?											◊
אידי דתנא שלשה לפניהם, תנא נמי שלשה לאחריהם.											!
יום א' לדברי רבי ישמעאל לעולם אסור	ת"ש, דאמר רב תחליפא בר אבדימי אמר שמואל:										◊
ואי ס"ד הן ואידיהן, האיכא ארבעה וחמשה דשרי?											◊
אליבא דרבי ישמעאל לא קמבעיא לי דהן בלא אידיהן, כי קא מבעיא לי - אליבא דרבנן, מאי?											!
ואלו הן אידיהן של עובדי כוכבים: קלנדא, סטרונייא, וקרטסים	רבינא, ת"ש:										◊
קלנדא - ח' ימים אחר תקופה, סטרונייא - שמונה ימים לפני תקופה, - וסימנך: (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני	ואמר רב חנין בר רבא:										◊
ואי סלקא דעתך הן ואידיהן, עשרה הון											◊
תנא, כוליה קלנדא חד יומא הוא חשיב ליה.											!
לפני אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים	רב אשי, ת"ש:										!
ואי ס"ד הן ואידיהן, ליתני: אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים											!
וכי תימא, האי דקתני לפני אידיהן - למעוטי לאחר אידיהן											!
ליתני: אידם של עובדי כוכבים ג' ימים לפניהם											!
אלא ש"מ: הן בלא אידיהן, ש"מ.											!
משום הרווחה, או דלמא משום (ויקרא יט) ולפני עור לא תתן מכשול?	איבעיא להו:										^
למאי נפקא מינה?											◊
דאית ליה בהמה לדידיה, אי אמרת משום הרווחה - הא קא מרווח ליה, אי אמרת משום עור לא תתן מכשול - הא אית ליה לדידיה.											!
וכי אית ליה לא עבר משום עור לא תתן מכשול?											◊
מנין שלא יושיט אדם כוס של יין לנוזיר, ואבר מן החי לבני נח? ת"ל: (ויקרא יט) ולפני עור לא תתן מכשול	והתניא, אמר רבי נתן:										◊
והא הכא דכי לא יהיבין ליה שקלי איהו, וקעבר משום לפני עור לא תתן מכשול											◊
הב"ע - דקאי בתרי עברי נהרא.											!
דיקא נמי, דקתני לא יושיט ולא קתני לא יתן, ש"מ.											■ ■
נשא ונתן, מאי?	איבעיא להו:										^
נשא ונתן - אסור	רבי יוחנן:										◊
נשא ונתן - מותר.	ריש לקיש:										◊
אידיהן של עובדי כוכבים נשא ונתן - אסורין	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:										◊
מאי לאו לפני אידיהן											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא, אידיהן דוקא.												!	◇	1:
אידיהן של עובדי כוכבים נשא ונתן - אסור	א"ד, איתיביה ר"ש בן לקיש לרבי יוחנן:											!	◇	1:
אידיהן אין, לפני אידיהן לא												!	◇	1:
תנא, אידי ואידי אידיהן קרי ליה.												!	◇	1:
כשאמרו אסור לשאת ולתת עמהם - לא אסרו אלא בדבר המתקיים, אבל בדבר שאינו מתקיים לא, ואפילו בדבר המתקיים נשא ונתן - מותר.	תניא כוותיה דר"ל:											!	◇	1:
דבר שאין מתקיים מוכרין להם, אבל אין לוקחין מהם.	תני רב זביד בדבי רבי אושעיא:											!	◇	1:
ההוא מינאה דשדר ליה דינרא קיסרנאה לרבי יהודה נשיאה ביום אידו, הוה יתיב ריש לקיש קמיה												O	◇	1:
היכי אעביד? אשקליה, אזיל ומודה לא אשקליה, הויה ליה איבה	אמר: [רבי יהודה נשיאה]											^	◇	1:
טול וזרוק אותו לבור בפניו.	א"ל ריש לקיש:											!	◇	1:
כל שכן הויה ליה איבה	אמר: [רבי יהודה נשיאה]											!	◇	1:
כלאחר יד הוא דקאמינא.	[ריש לקיש]											!	◇	1:
להשאלן ולשאל מהן כו'.													■	<
בשלמא להשאלן - דקא מרווח להו, אבל לשאל מהן - מעוטי קא ממעט להו													!	◇
גזרה לשאל מהן אטו להשאלן.	אביי:												!	◇
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:												!	◇
להלוותם וללוות מהן.													■	<
בשלמא להלוותם - משום דקא מרווח להו, אלא ללוות מהן - אמאי?													!	◇
גזרה ללוות מהן אטו להלוותם.	אביי:												!	◇
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:												!	◇
לפרוען ולפרוע מהן כו'.													■	<
בשלמא לפרוען - משום דקא מרווח להו, אלא לפרוע מהן - מעוטי ממעט להו													!	◇
גזירה לפרוע מהן, אטו לפרוען.	אביי:												!	◇
כולה משום דאזיל ומודה הוא.	רבא:												!	◇
וצריכי, דאי תנא לשאת ולתת עמהן, משום דקא מרווח להו ואזיל ומודה, אבל לשאל מהן דמעוטי קא ממעט להו - שפיר דמי ואי תנא לשאל מהן, משום דחשיבא ליה מילתא ואזיל ומודה, אבל ללוות מהן - צערא בעלמא אית ליה, אמר: תוב לא הדרי זוזי ואי תנא ללוות מהן, משום דקאמר: בעל כרחיה מיפרענא, והשתא מיהא אזיל ומודה, אבל ליפרע מהן דתו לא הדרי זוזי - אימא צערא אית ליה ולא אזיל ומודה, צריכא.													■	◇
נפרעין מהן כו'.	רבי יהודה:												■	<
ולית ליה לרבי יהודה אף על פי שמיצר עכשיו שמח הוא לאחר זמן?													!	◇
אשה לא תסוד במועד מפני שניוול הוא לה	והתניא, רבי יהודה:												!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד, אע"פ שמצירה עכשיו, שמחה היא לאחר זמן	ומודה ר' יהודה:										◊	1.
הנח להלכות מועד, דכולהו מיצר עכשיו שמחה לאחר זמן.	ר"נ בר יצחק:										!	1.
עובד כוכבים לענין פרעון לעולם מיצר.	רבינא:										!	1.
מתניתין דלא כר' יהושע בן קרחה											◊	1.
מלוה בשטר אין נפרעין מהן, מלוה על פה נפרעין מהן, מפני שהוא כמציל מידם.	דתניא, ריב"ק										◊	1.
הלכתא כרבי יהושע בן קרחה, והלכתא כר' יהודה.	ייתיב רב יוסף אחוריה דר' אבא ויתיב רבי אבא קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר:										◊	1.
הלכתא כרבי יהושע											◊	1.
הא דאמרן.											◊	1.
כר' יהודה											◊	1.
הנותן צמר לצבעו לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - ר"מ אומר: נותן לו דמי צמרו	דתניא: [רבי מאיר]										◊	1.
אם השבח יתר על הציציה - נותן לו את הציציה, ואם הציציה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.	רבי יהודה:										◊	2.
אהדרינהו רב יוסף לאפיה, בשלמא הלכה כרבי יהושע בן קרחה - איצטריך, ס"ד אמינא יחיד ורבים הלכה כרבים, קא משמע לן הלכה כיהודי אלא הלכה כרבי יהודה למה ליה? פשיטא, דמחלוקת ואחר כך סתם הלכתא כסתם	[רב יוסף]										◊	2.
מחלוקת בבבא קמא וסתם בבבא מציעא											◊	2.
כל המשנה ידו על התחטונה, וכל החזור בו ידו על התחטונה.	דתנן:										◊	2.
ורב הונא?											◊	2.
משום דאין סדר למשנה, דאיכא למימר: סתם תנא ברישא ואחר כך מחלוקת.	[רב הונא]										!	2.
אי הכי, כל מחלוקת ואחר כך סתם - לימא: אין סדר למשנה											◊	2.
ורב הונא?											◊	2.
כי לא אמרינן אין סדר - בחדא מסכת', בתרי מסכתי אמרינן.	[רב הונא]										!	2.
ורב יוסף?											◊	2.
כולה נזיקין חדא מסכת' היא.	[רב יוסף]										!	2.
ואי בעית אימא, משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא: כל המשנה ידו על התחטונה, וכל החזור בו ידו על התחטונה.											!	2.
לא יאמר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב	ת"ר: [ת"ק]										◊	2.
אומר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב.	רבי יהושע בן קרחה:										◊	2.
הלכתא כרבי יהושע בן קרחה.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										◊	2.
הנשאל לחכם וטימא - לא ישאל לחכם ויטהר, לחכם ואסר - לא ישאל לחכם ויתיר היו שנים, אחד מטמא ואחד מטהר, אחד אוסר ואחד מתיר, אם היה אחד מהם גדול מחבירו בחכמה ובמנין - הלך אחריו, ואם לאו - הלך אחר המחמיר	ת"ר: [ת"ק]										◊	2.
בשל תורה הלך אחר המחמיר, בשל סופרים הלך אחר המיקל.	רבי יהושע בן קרחה:										◊	2.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הלכתא כרבי יהושע בן קרחה.	רב יוסף:										◊
וכולן שחזרו בהן - אין מקבלין אותן עולמית, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]										◊
חזרו בהן במטמוניות - אין מקבלין אותן, בפרהסיא - מקבלין אותן.	רבי יהודה:										◊
עשו דבריהם במטמוניות - מקבלין אותן, בפרהסיא - אין מקבלין אותן	א"ד:										◊
בין כך ובין כך מקבלין, שנאמר: (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים.	ר"ש ור' יהושע בן קרחה:										◊
הלכתא כאותו הזוג.	ר' יצחק איש כפר עכו א"ר יוחנן:										◊
שלשה לפניהם ושלשה לאחריהם אסור	רבי ישמעאל:										◊
לפני אידיהן אסור, לאחר אידיהן מותר.	חכמים:										◊
יום א' לדברי ר' ישמעאל לעולם אסור.	רב תחליפא בר אבדימי אמר שמואל:										◊
לפני אידיהן אסור, לאחר אידיהן מותר כו'.	חכמים:										◊
חכמים היינו ת"ק											◊
הן בלא אידיהן איכא בינייהו											!
הן בלא אידיהן	תנא קמא סבר:										◊
הן ואידיהן.	רבנן בתראי סברי:										◊
איבעית אימא: נשא ונתן איכא בינייהו											!
נשא ונתן - מותר	תנא קמא סבר:										◊
נשא ונתן - אסור.	רבנן בתראי סברי:										◊
ואיבעית אימא: דשמואל איכא בינייהו											!
בגולה אין אסור אלא יום אידם	דאמר שמואל:										◊
תנא קמא אית ליה דשמואל	[תנא קמא]										◊
רבנן בתראי לית להו דשמואל.	[רבנן בתראי]										◊
איבעית אימא: דנחום המדי איכא בינייהו											!
אינו אסור אלא יום אחד לפני אידיהן	דתניא, נחום המדי:										◊
תנא קמא לית ליה דנחום המדי	[תנא קמא]										◊
ורבנן בתראי אית להו דנחום המדי.	[רבנן בתראי]										◊
אינו אסור אלא יום אחד לפני אידיהן	גופא, נחום המדי:										◊
נשתקע הדבר ולא נאמר.	אמרו לו:										◊
והאיכא רבנן בתראי דקיימי כוותיקא											◊
מאן חכמים? נחום המדי הוא.											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מוכרין להן סוס זכר וזקן במלחמה	תניא אידך, נחום המדי:											◇
נשתקע הדבר ולא נאמר.	אמרו לו:											◇
והאיכא בן בתירא דקאי כוותיה						ז						
בן בתירא מתיר בסוס	דתנן:											◇
בן בתירא לא מפליג בין זכרים לנקבות, איהו מדקא מפליג בין זכרים לנקבות - כרבנן סבירא ליה, ולרבנן נשתקע הדבר ולא נאמר.												◇
השבת מתעשר זרע וירק וזירין	תניא, נחום המדי:											◇
נשתקע הדבר ולא נאמר.	אמרו לו:											◇
והאיכא ר"א דקאי כוותיה												◇
השבת מתעשרת זרע וירק וזירין	דתנן, ר' אליעזר											◇
התם בדגוניתא.												◇
גברא רבה אתא מאתרין, כל מילתא דאמר, אמרי ליה: נשתקע הדבר ולא נאמר	רב אחא בר מניומי לאביי:											◇
איכא חדא דעבדינן כוותיה	אמר: [אביי]											◇
שואל אדם צרכיו בשומע תפלה.	דתניא, נחום המדי:											◇
בר מינה דההיא, דתליא באשלי רברבי	אמר: [רב אחא בר מניומי]											◇
שואל אדם צרכיו ואחר כך יתפלל, שנאמר: (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו וגו', אין שיחה אלא תפלה, שנאמר: (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה	דתניא, ר' אליעזר:											◇
יתפלל ואח"כ ישאל צרכיו, שנאמר: (תהלים קמב) אשפוך לפניו שיחי צרתי לפניו אניד.	רבי יהושע:											◇
ור"א נמי הכתיב: אשפוך לפניו שיחי												◇
הכי קאמר: אשפוך לפניו שיחי בזמן שצרתי לפניו אניד.	[רבי אליעזר]											◇
ור' יהושע נמי הכתיב: תפלה לעני כי יעטוף												◇
הכי קאמר: אימתי תפלה לעני? בזמן שלפני ה' ישפוך שיחו.	[רבי יהושע]											◇
מכדי קראי לא כמר דייקי ולא כמר דייקי, במאי קמיפלגי?												◇
כדריש ר' שמלאי												◇
לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואח"כ יתפלל, מנלן? ממשח רבינו, דכתיב: (דברים ג) ה' אלהים אתה החלות להראות את עבדך וגו', וכתוב בתריה: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה	דדריש ר' שמלאי:											◇
ילפינן ממשח	רבי יהושע סבר:											◇
לא ילפינן ממשח, שאני משה דרב גובריה.	רבי אליעזר סבר:											◇
לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא שואל אדם צרכיו בשומע תפלה.	חכמים:											◇
הלכה כדברי חכמים.	רב יהודה אמר שמואל											◇
אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה - אומר.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו - אומר בברכת חולים, ואם צריך לפרנסה - אומר בברכת השנים.	רבי חייה בר אשי אמר רב:											◇
אע"פ שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר יוה"כ - אומר.	ר' יהושע בן לוי:											◇
ואלו אידיהן של עובדי כוכבים: קלנדא, וסטרנורא, וקרטיסים, ויום גנוסיא של מלכיהם, ויום הלידה, ויום המיתה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◇
כל מיתה שיש בה שריפה - יש בה עבודת כוכבים, ושאינן בה שריפה - אין בה עבודת כוכבים	חכמים:											◇
אבל יום תגלחת זקנו ובלוריתו, ויום שעלה בו מן הים, ויום שיצא מבית האסורין, ועובד כוכבים שעשה משתה לבנו - אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד.												■
קלנדא - ח' ימים אחר תקופה, סטרנורא - ח' ימים לפני תקופה, וסימנך: (תהלים קלט) אהור וקדם צרתני וגו'.	רב חנן בר רבא:											◇
לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך, אמר: אוי לי, שמא בשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי וחזור לתוהו ובוהו, וזו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים, עמד וישב ח' ימים בתענית ובתפלה, כיון שראה תקופת טבת וראה יום שמאריך והולך, אמר: מנהגו של עולם הוא, הלך ועשה שמונה ימים טובים, לשנה האחרת עשאן לאלו ולאלו ימים טובים, הוא קבעם לשם שמים, והם קבעום לשם עבודת כוכבים.	ת"ר:											◇
בשלמא למ"ד: בתשרי נברא העולם, יומי זוטי חזא, יומי אריכי אכתי לא חזא אלא למ"ד: בניסן נברא העולם, הא חזא ליה יומי זוטי ויומי אריכי												;
דהוי זוטי כולי האי לא חזא.												!
יום שנברא בו אדם הראשון, כיון ששקעה עליו חמה, אמר: אוי לי, שבשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי ויחזור עולם לתוהו ובוהו, וזו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים, היה יושב בתענית ובוכה כל הלילה וחוה בוכה כנגדו, כיון שעלה עמוד השחר, אמר: מנהגו של עולם הוא, עמד והקריב שור שקרניו קודמין לפרסותיו, שנאמר: (תהלים סט) ותיטב לה' משור פר מקרין מפריס.	ת"ר:											◇
שור שהקריב אדם הראשון - קרן אחת היתה לו במצחו, שנאמר: ותיטב לה' משור פר מקרין מפריס.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
מקרין תרתי משמע												;
מקרין כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											!
רומי שעשתה קלנדא, וכל העיירות הסמוכות לה משתעבדות לה, אותן עיירות אסורות או מותרות?	בעי רב מתנה:											^
קלנדא אסורה לכל היא	רבי יהושע בן לוי:											◇
אין אסורה אלא לעובדיה בלבד.	רי יוחנן:											◇
אע"פ שאמרו: רומי עשתה קלנדא, וכל עיירות הסמוכות לה משתעבדות לה, היא עצמה אינה אסורה אלא לעובדיה בלבד. סטרנליא וקרטיסים, ויום גנוסיא של מלכיהם, ויום שהומלך בו מלך - לפניו אסור, אחריו מותר ועובד כוכבים שעשה משתה לבנו - אין אסור אלא אותו היום ואותו האיש.	תנא כוותיה דר' יוחנן:											■
אף אנן נמי תנינא	רב אשי:											■
יום תגלחת זקנו ובלוריתו, ויום שעלה בו מן הים, ויום שיצא מבית האסורין - אין אסור אלא אותו היום בלבד ואותו האיש	דקתני:											■
בשלמא אותו היום - לאפוקי לפניו ולאחריו, אלא אותו האיש לאפוקי מאי? לאו לאפוקי משעבדיו												;
ש"מ.												■
ישראל שבחוצה לארץ עובדי עבודת כוכבים בטרהרן, כיצד? עובד כוכבים שעשה משתה לבנו וזימן כל היהודים שבעירו, אע"פ שאוכלין משלהן ושותין משלהן ושמש שלהן עומד לפניהם, מעלה עליהם הכתוב כאילו אכלו מזבחי מתים, שנאמר: (שמות לד) וקרא לך ואכלת מזבחו.	תניא, רבי ישמעאל:											◇
ואימא: עד דאכיל												■
אם כן, נימא קרא ואכלת מזבחו, מאי וקרא לך? משעת קריאה.	רבא:											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הלכך, כל תלתין יומין, בין א"ל מחמת הלולא ובין לא א"ל מחמת הלולא - אסור מכאן ואילך, אי א"ל מחמת הלולא - אסור, ואי לא אמר ליה מחמת הלולא - שרי.											ת.
וכי א"ל מחמת הלולא, עד אימת?											ת:
עד תריסר ירחי שתא.	רב פפא:										ת:
ומעיקרא מאימת אסור?											ת:
מכי רמו שערי באסינתי.	רב פפא משמיה דרבא:										ת:
ולבתר תריסר ירחי שתא שרי?											ת:
והא רב יצחק בריה דרב משרשיא איקלע לבי ההוא עובד כוכבים לבתר תריסר ירחי שתא, ושמעיה דאודי, ופירש ולא אכל	[רב יצחק]										ת:
שאני רב יצחק בריה דרב משרשיא, דאדם חשוב הוא.											ת:
וקרטסים וכו'.											ת:
מאי קרטסים?											ת:
יום שתפסה בו רומי מלכות.	רב יהודה אמר שמואל:										ת:
קרטסים ויום שתפסה בו רומי מלכות	והתניא:										ת:
שתי תפיסות תפסה רומי, אחת בימי קלפטרא מלכתא, ואחת שתפסה בימי יונים	רב יוסף:										ת:
תלתין ותרין קרבי עבדו רומאי בהדי יונאי ולא יכלו להו, עד דשתפניהו לישראל בהדייהו, והכי אתנו בהדייהו: אי מינן מלכי, מנייכו הפרכי, אי מנייכו מלכי, מינן הפרכי	דכי אתא רב דימי אמר:										ת:
ושלחו להו רומאי ליונאי: עד האינא עבידנא בקרבא, השתא נעביד בדינא, מרגלית ואבן טובה, איזו מהן יעשה בסיס לחבירו?											ת:
שלחו להו: מרגלית לאבן טובה.											ת:
אבן טובה ואנך איזו מהן יעשה בסיס לחבירו?											ת:
אבן טובה לאינך.											ת:
אינך וספר תורה, איזו מהן יעשה בסיס לחבירו?											ת:
אינך לספר תורה.											ת:
שלחו להו: א"כ, אנן ספר תורה גבן וישראל בהדן											ת:
כפו להו.											ת:
עשרין ושית שנין קמו להו בהימנותייהו בהדי ישראל, מכאן ואילך אישתעבדו בהו.											ת:
מעיקרא מאי דרוש, ולבסוף מאי דרוש?											ת:
מעיקרא דרוש: (בראשית לג) נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, ולבסוף דרוש: (בראשית לג) יעבר נא אדני לפני עבדו.											ת:
עשרין ושית שנין דקמו בהימנותייהו בהדי ישראל מנא לן?											ת:
רבי, אמור לנו שנים וג' דברים שאמרת לנו משום אביך.	דאמר רב כהנא: כשחלה רבי ישמעאל בר יוסי, שלחו ליה:										ת:
מאה ושמונים שנה קודם שנחרב הבית - פשטה מלכות הרשעה על ישראל, פ' שנה עד לא חרב הבית - גזרו תומאה על ארץ העמים ועל כלי זכויות, מ' שנה עד לא חרב הבית - גלתה סנהדרין וישבה לה בחנות.	אמר להו: [רבי ישמעאל]										ת:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למאי הלכתא?		!	!									
לומר, שלא דנו דיני קנסות.	רבי יצחק בר אבדימי:	!	!									
דיני קנסות סלקא דעתך?		!	!									
ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו, שאלמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישראל?	והאמר רב יהודה אמר רב:	!	!									
בשתכחו		!	!									
לגרסינהן		!	!									
אלא בטלו דיני קנסות מישראל, שגזרה מלכות הרשעה גזרה: כל הסומך יהרג, וכל הנסמך יהרג, ועיר שסומכין בה תחרב, ותחום שסומכין בו יעקר		!	!									
מה עשה רבי יהודה בן בבא? הלך וישב בין שני הרים גדולים ובין שתי עיירות גדולות בין ב' תחומי שבת, בין אושא לשפרעם, וסמך שם חמשה זקנים: ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי אלעזר בן שמוע		!	!									
אף רבי נחמיה	ורב אויא מוסיף:	!	!									
כיון שהכירו בהם אויבים, אמר להם: בני, רוצן	[רבי יהודה בן בבא]	!	!									
אמרו לו: רבי, ואתה מה תהא עליך?		!	!									
אמר להם: הריני מוטל לפניכם כאבן שאין לה הופכין	[רבי יהודה בן בבא]	!	!									
לא זזו משם עד שנעצו לגופו ג' מאות לולניאות של ברזל ועשאוהו לגופו ככברה	אמר:	!	!									
לא תימא דיני קנסות, אלא שלא דנו דיני נפשות.	רב נחמן בר יצחק:	!	!									
מ"ט?		!	!									
כיון דחזו דנפישו להו רוצחין ולא יכלי למידן, אמרו: מוטב נגלי ממקום למקום כי היכי דלא ליחייבו, דכתיב: (דברים יז) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא, מלמד שהמקום גורם.		!	!									
מאה ושמונים ותו לא?		!	!									
מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנה, מלכות יון בפני הבית מאה ושמונים שנה, מלכות חשמונאי בפני הבית מאה ושלוש, מלכות בית הורדוס מאה ושלוש, מכאן ואילך צא וחשוב כמה שנים אחר חורבן הבית	והתני רבי יוסי ברבי:	!	!									
אלמא מאתן ושית הון, ואת אמרת: מאה ושמונים הון		!	!									
אלא עשרין ושית שנין קמו בהימנותיהו בהדי ישראל ולא אישתעבדו בהו, ואמטו להכי לא קא חשיב להו כשפשטה מלכות הרשעה על ישראל.		!	!									
אי טעי האי תנא ולא ידע פרטי כמה הוה, לישיליה לספרא כמה כתיב וניטפי עליהו עשרין שנין, ומשכח ליה לחומריה, וסימניך: (בראשית לא) זה לי עשרים שנה בביתך. אי טעי ספרא, נשיליה לתנא כמה חשיב ובצר מינייהו עשרין שנין, ומשכח ליה לחומריה, וסימניך: ספרא בצירא, תנא תוספאה.	רב פפא:	!	!									
ששת אלפים שנה הוי העולם, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, בעונותינו שרבו יצאו מהן מה שיצאו מהן.	תנא דבי אליהו:	!	!									
שני אלפים תורה מאימת?		!	!									
אי נימא ממתן תורה עד השתא		!	!									
ליכא כולי האי, דכי מעיינת בהו, תרי אלפי פרטי דהאי אלפא הוא דהוא:		!	!									
אלא (בראשית יב) מואת הנפש אשר עשו בחרן, וגמירי, דאברהם בההיא שעתא בר חמשין ותרתי הוה, כמה בצרן מדתני תנא? ארבע מאה וארבעים ותמניא שנין הויין, כי מעיינת ביה מהנפש אשר עשו בחרן עד מתן תורה, ארבע מאה וארבעים ותמניא שנין הויין.		!	!									

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קשיא: הא דידיה, הא דבריה.											!	◇
ומי מוקמי מלכא בר מלכא?											?	
(עובדיה א) הנה קטן נתתיך בגוים - שאין מושיבין מלך בן מלך, (עובדיה א) בזוי אתה מאד - שאין להן לא כתב ולא לשון	והתני רב יוסף:										?	◇
אלא מאי יום גינוסיא? יום הלידה.											!	◇
יום גינוסיא ויום הלידה	והתניא:										?	◇
לא קשיא: הא דידיה, הא דבריה.											!	◇
יום גינוסיא שלו, יום גינוסיא של בנו, ויום הלידה שלו ויום הלידה של בנו	והתניא:										?	◇
אלא מאי יום גינוסיא? יום שמעמדין בו מלכם, ולא קשיא: הא דידיה, הא דבריה, ואי קשיא לך דלא מוקמי מלכא בר מלכא ע"י שאלה מוקמי, כגון אסורוס בר אנטונינוס דמלך.											!	◇
בעינא דימלוך אסורוס ברי תחותי ותתעביד טבריא קלניא, ואי אימא להו חדא - עבדי, תרי - לא עבדי.	אנטונינוס לרבי:										o	◇
אייתי גברא ארכביה אחבריה ויהב ליה יונה לעילאי בידיה, וא"ל לתתאה: אימר לעילא דלמפרח מן ידיה יונה.	[רבי]										o	◇
אמר, שמע מינה הכי קאמר לי: את בעי מינייהו דאסורוס ברי ימלוך תחותי, ואימא ליה לאסורוס דתעביד טבריא קלניא.	[אנטונינוס]										o	
א"ל: מצערין לי חשובי רומאי.	[אנטונינוס]										o	
מעיל ליה לגינא, כל יומא עקר ליה פוגלא ממשרא קמיה.	[רבי]										o	
אמר, ש"מ הכי קאמר לי: את קטול חד מינייהו, ולא תתגרה בהו בכולהו.	[אנטונינוס]										o	
ולימא ליה מימר בהדיא											?	◇
אמר: שמעי חשובי רומי ומצערו ליה.	[רבי]										!	◇
ולימא ליה בלחש											?	
משום דכתיב: (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול.											!	◇
הוה ליה ההוא ברתא דשמה גירא, קעבדה איסורא											o	◇
שדר ליה גרגירא	[אנטונינוס]										o	◇
שדר ליה כוסברתא	[רבי]										o	◇
שדר ליה כרתי	[אנטונינוס]										o	
שלח ליה חסא.	[רבי]										o o	◇
כל יומא הוה שדר ליה דהבא פריכא במטרתאא וחטיי אפומיהו, אמר להו: אמטיו חטיי לרבי.	[אנטונינוס]										o	◇
אמר ליה רבי: לא צריכנא, אית לי טובא.	[רבי]										o	◇
אמר: ליהו למאן דבתרך דיהבי לבתראי דאתו בתרך, ודאתי מינייהו ניפוק עלייהו.	[אנטונינוס]										o	◇
ה"ל ההיא נקרתא דהוה עיילא מביתיה לבית רבי, כל יומא הוה מייתי תרי עבדי, חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתיה	[אנטונינוס]										o	◇
א"ל: בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך.	[אנטונינוס]										o	
יומא חד אשכחיה לר' חנינא בר חמא דהוה יתיב	[אנטונינוס]										o	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
א"ל: מימר שפיר קאמרת, מיהו כל דוכי למלא שדו ליה לקמוניא חלילא.	[קיסר]											י
כד הוה נקטין ליה ואזלין, אמרה ליה ההיא מטרוניתא: ווי ליה לאילפא דאזלא בלא מכסא												י
נפל על רישא דעורלתיה קטעה, אמר: יהבית מכסי חלפית ועברית.												י
כי קא שדו ליה, אמר: כל נכסאי לר"ע וחביריו.	[קטיעה בר שלום]											י
יצא ר"ע ודרש: (שמות כט) והיה לאהרן ולבניו - מחצה לאהרן ומחצה לבניו.	[רבי עקיבא]											י
יצתה בת קול ואמרה: קטיעה בר שלום מזומן לחיי העוה"ב.												י
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים.	[רבי]											י
אנטונינוס שמשיה לרבי												י
אדרכן שמשיה לרב.												י
כי שכיב אנטונינוס, א"ר: נתפרדה חבילה	[רבי]											י
כי שכיב אדרכן, אמר רב: נתפרדה חבילה.	[רב]											י
אונקלוס בר קלונימוס איגיר.												יא
שדר קיסר גונדא דרומאי אבתריה, משכינהו בקראי												יא
איגור.												יא
הדר שדר גונדא דרומאי אחרינא אבתריה, אמר להו: לא תימרו ליה ולא מידי.												יא
כי הוה שקלו ואזלו, אמר להו, אימא לכו מילתא בעלמא: נפיורא נקט נורא קמי פפיורא, פפיורא לדוכסא, דוכסא להגמונא, הגמונא לקומא, קומא מי נקט נורא מקמי אינשי?	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא
אמרי ליה: לא.												יא
אמר להו: הקב"ה נקט נורא קמי ישראל, דכתיב: (שמות יג) וה' הולך לפניהם יומם וגו'	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא
איגור כולהו.												יא
הדר שדר גונדא אחרינא אבתריה, אמר להו: לא תשתעו מידי בהדיה.												יא
כי נקטי ליה ואזלי, חזא מזותא דמנחא אפתחא, אותיב ידיה עלה ואמר להו: מאי האי?												יא
אמרו ליה: אימא לן את.												יא
אמר להו: מנהגו של עולם, מלך בשר ודם יושב מבפנים ועבדיו משמרים אותו מבחוץ, ואילו הקב"ה, עבדיו מבפנים והוא משמרן מבחוץ, שנאמר: (תהלים קכא) ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם	[אונקלוס בר קלונימוס]											יא
איגור.												יא
תו לא שדר בתריה.												יא
(בראשית כה) ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך - אמר רב יהודה אמר רב: אל תקרי - גוים אלא גיים, זה אנטונינוס ורבי, שלא פסקו מעל שולחנם לא חזרת ולא קישות ולא צנון לא בימות החמה ולא בימות הגשמים	[רב יהודה אמר רב]											יא
צנון מחתך אוכל, חזרת מהפך מאכל, קישות מרחיב מעיים.	דאמר מר:											יא
למה נקרא שמן קישואין? מפני שקשין לגופו של אדם כחרבות	והא תנא דבי רבי ישמעאל:											יא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא קשיא: הא ברברבי, הא בזוטרי.										!	◇
יום הלידה ויום המיתה.											■ <
לא שנא מיתה שיש בה שריפה, ולא שנא מיתה שאין בה שריפה - פלחי בה לעבודת כוכבים, אלמא: שריפה לאו חוקה היא.	מכלל דר"מ סבר:										■ ◇
שריפה חוקה היא	מכלל דרבנן סברי:										■ ◇
שורפין על המלכים ולא מדרכי האמורי	והא תניא:										■ ? ◇
ואי חוקה היא, אגן היכי שרפינן? והכתיב: (ויקרא יח) ובחוקותיהם לא תלכן											■ ?
אלא, דכ"ע - שריפה לאו חוקה היא, אלא חשיבותא היא, והכא בהא קמיפלגי:											■ ◇
לא שנא מיתה שיש בה שריפה, ולא שנא מיתה שאין בה שריפה - פלחי בה לעבודת כוכבים	ר"מ סבר:										■ ◇
מיתה שיש בה שריפה - חשיבא להו ופלחי בה, ושאין בה שריפה - לא חשיבא ולא פלחי בה.	רבנן סברי:										■ ◇
שורפין על המלכים ואין בו משום דרכי האמורי, שנאמר: (ירמיהו לד) בשלום תמות ובמשפחות אבותיך המלכים וגו'	גופא:										■ <
וכשם ששורפין על המלכים, כך שורפין על הנשיאים, ומה הם שורפין על המלכים? מיטתן וכלי תשמישן											■ ◇
ומעשה שמת ר"ג הזקן, ושרף עליו אונקלוס הגר שבעים מנה צורי.											○
מה הן שורפין עליהם? מיטתן וכלי תשמישן	והאמרת:										■ ?
אימא: בשבעים מנה צורי.											!
ומידי אחרינא לא?											■ ? ◇
עוקרין על המלכים ואין בו משום דרכי האמורי?	והתניא:										■ ? ◇
סוס שרכב עליו.	רב פפא:										! ◇
ובהמה טהורה לא?											■ ?
עיקור שיש בה טריפה - אסור, ושאין בה טריפה - מותר, ואיזהו עיקור שאין בה טריפה? המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה	והתניא:										■ ? ◇
בעגלה המושכת בקרון.	תרגמא רב פפא:										! ◇
יום תגלחת זקנו.											■ <
היכי קתני? יום תגלחת זקנו והנחת בלוריתו, או דלמא יום תגלחת זקנו והעברת בלוריתו?	איבעיא להו:										^
יום תגלחת זקנו והנחת בלוריתו, יום תגלחת זקנו והעברת בלוריתו.	ת"ש, דתני' תרוייהו:										■ ! ◇
עוד אחרת יש להם ברומי, אחת לשבעים שנה מביאין אדם שלם ומרכיבין אותו על אדם חגיג, ומלבישין אותו בגדי אדם הראשון, ומניחין לו בראשו קרקפלו של רבי ישמעאל, ותלו ליה בצואריה מתקל ר' זוזא דפיזא, ומחפין את השווקים באינד, ומכריזין לפניו: סך קירי פלסתר, אחוה דמרנא זייפנא, דחמי חמי ודלא חמי לא חמי, מאי אהני לרמאה ברמאותיה ולזייפנא בזייפנותיה, ומסיימין בה הכי: ווי לדין כד יקום דין.	רב יהודה אמר שמואל:										■ ◇
הכשילין פיהם לרשעים, אי אמרו זייפנא אחוה דמרנא - כדקאמרי, השתא דאמרי דמרנא זייפנא, מרנא גופיה זייפנא הוא.	רב אשי:										■
ותנא דידן מ"ט לא קחשיב לה להאי?											■ ? ◇
דאיתא בכל שתא ושתא קחשיב, דליתא בכל שתא ושתא לא קחשיב.											! ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
הני דרומאי, ודפרסאי מאי?												^	◇	יא:	
מוטרדי וטוריסקי, מוהרנקי ומוהרין.												!		יא:	
הני דפרסאי ודרומאי, דבבלאי מאי?												^	◇	יא:	
מוהרנקי ואקניתל, בחנוני ועשר באדר.												!		יא:	
חמשה בתי עבודת כוכבים קבועין הן, אלו הן: בית כל בבבל, בית נבו בכורסי, תרעא שבמפג, צריפא שבאשקלון, נשרא שבערביא.	רב חנן בר רב חסדא אמר רב, ואמרי לה א"ר חנן בר רבא אמר רב:												■	◇	יא:
כי אתא רב דימי, הוסיפו עליהן: יריד שבעין בכי, נדבכה שבעכו.	[רב דימי]												■	◇	יא:
נתברא שבעכו.	איכא דאמרי:												■	◇	יא:
יריד שבעכו, נדבכה שבעין בכי.	רב דימי מנהרדעא מתני איפכא:												■	◇	יא:
מאי קבועין הן?	רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא:												^		יא:
קבועין הן לעולם, תדירא כולה שתא פלחי להו.	א"ל [רב חסדא], הכי אמר אבוה דאימך:												!	◇	יא:
בגולה אינו אסור אלא יום אידם בלבד.	שמואל:												■	◇	יא:
ויום אידם נמי מי אסיר?													;		יא:
והא רב יהודה שרא ליה לרב ברונא לזבוני חמרא, ולרב גידל - לזבוני חישין בהגתא דטייעי שאני הגתא דטייעי, דלא קביעא.	[רב יהודה]												o ;	◇	יא:
עיר שיש בה עבודת כוכבים - הוצה לה מותר. היה הוצה לה עבודת כוכבים - תוכה לה מותר.													■		יא:
מהו לילך לשם?													^	◇	יא:
בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום - אסור, ואם היה יכול להלך בה למקום אחר - מותר.													!	◇	יא:
ה"ד הוצה לה?													^	◇	יא:
כגון עטלווא של עזה.	רשב"ל משום ר' חנינא:												!	◇	יא:
עטלווא של עזה, מהו?	וא"ד, בעא מיניה רשב"ל מר"ח:												^	◇	יא:
לא הלכת לצור מימך, וראית ישראל ועובד כוכבים ששפתו שתי קדירות על גבי כירה אחת, ולא חשו להם חכמים?	א"ל: [רבי חנינא]												!	◇	יא:
מאי לא חשו להם חכמים?													^		יב.
משום בשר נבילה, לא אמרין: דלמא מהדר אפיה ישראל לאחוריה ושדי עובד כוכבים נבילה בקדירה, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום דמי עבודת כוכבים.	אביי:												!	◇	יב.
מאי לא חשו להם חכמים? משום בישולי עובדי כוכבים, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום יום אידם.	רבא:												!	◇	יב.
לא חשו להם חכמים משום צינורא, דכוותה ה"נ לא חשו להם חכמים משום לפני אידיהן.	רבה בר עולא												!	◇	יב.
מהו לילך לשם וכו'.													^		יב.
עיר שיש בה עבודת כוכבים - אסור ליכנס לתוכה ולא מתוכה לעיר אחרת, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]												■	◇	יב.
כל זמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום - אסור, אין הדרך מיוחדת לאותו מקום - מותר.	חכמים:												■	◇	יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ישב לו קוץ בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלנה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.													■	◇
נתפזרו לו מעותיו בפני עבודת כוכבים - לא ישחה ויטלם, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.													■	◇
מעין המושך לפני עבודת כוכבים - לא ישחה וישתה, מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים, ואם אינו נראה - מותר.													■	◇
פרצופות המקלחין מים לכרכין - לא יניח פיו על פיהם וישתה, מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים כיוצא בו לא יניח פיו על סילון וישתה, מפני הסכנה.													■	◇
מאי אינו נראה?													^	
אילימא דלא מתחזי													!	
כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור	והאמר רב יהודה אמר רב:												■	◇
אלא אימא: אם אינו נראה כמשתחוה לעבודת כוכבים - מותר.													!	◇
וצריכא, דאי תנא קוץ, משום דאפשר למיזל קמיה ומשקליה, אבל מעות דלא אפשר אימא לא ואי תנא מעות - דממונא, אבל קוץ דצערא אימא לא ואי תנא הני תרתי, משום דליכא סכנה, אבל מעין דאיכא סכנה, דאי לא שתי מיית - אימא לא, צריכא.													■	◇
פרצופות ל"ל?													◇	■
משום דקבעי למיתני: כיוצא בו לא יניח פיו על גבי הסילון וישתה, מפני הסכנה.													!	◇
מאי סכנה?													^	
עלוקה.													!	◇
לא ישתה אדם מים לא מן הנהרות ולא מן האגמים, לא בפיו ולא בידו אחת, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:												■	◇
מאי סכנה?													^	
סכנת עלוקה.													!	◇
מסייע ליה לרבי חנינא													■	
הבולע נימא של מים - מותר להחם לו חמין בשבת ומעשה באחד שבלע נימא של מים, והתיר רבי נחמיה להחם לו חמין בשבת.	דאמר רבי חנינא:	■	■											◇
אדהכי והכי, אמר רב הונא בריה דרב יהושע: ליגמע חלא.	[רב הונא בריה דרב יהושע]	■												◇
האי מאן דבלע זיבורא - מחייא לא חי, מיהו לשקיה רביעתא דחלא שמגו, אפשר דחיי פורתא עד דמפקיד אביתיה.	רב אידי בר אבין:	■												◇
לא ישתה אדם מים בלילה, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.	ת"ר:												■	◇
מאי סכנה?													^	
סכנת שברירי.													!	◇
ואם צחי, מאי תקנתיה?													^	
אי איכא אחרנא בהדיה, ליתרייה ולימא ליה: צחינא מיא ואי לא, נקרקש בנכתמא אחצבא, ונימא איהו לנפשיה: פלניא בר פלניא, אמרה לך אימך אודהר משברירי ברירי רירי רירי רי בכסי חוורי.													!	◇
עיר שיש בה עבודת כוכבים, והיו בה חנויות מעטרות ושאינן מעטרות, זה היה מעשה בבית שאן, ואמרו חכמים: המעטרות אסורות, ושאינן מעטרות מותרות.													■	
לא שנו אלא מעטרות בווד והדס, דקא מתהני מריחא, אבל מעטרות בפירות - מותרות מאי טעמא? דאמר קרא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה מן החרם, נהנה הוא דאסור אבל מהנה שרי.	רשב"ל:												◇	■
אפילו מעטרות בפירות נמי אסור, ק"ו: נהנה אסור, מהנה לא כ"ש.	רבי יוחנן:												◇	■